

РЕШЕНИЕ

№ 3652

гр. София, 01.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1431** по описа за **2022** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 208- 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор (КФН) срещу Решение от 24.01.2022г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 18-и състав, постановено по нахд №7129/2019г. С обжалваното съдебно решение е отменено Наказателно постановление № Р-10-307/01.04.2019г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на инвестиционния посредник [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева на основание чл. 116, ал.1, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) за извършено нарушение на чл.38, ал.2 от същия закон.

Касаторът Комисия за финансов надзор обжалва съдебното решение с доводи за неправилно приложение на материалния закон и моли за отмяната му и за потвърждаване на процесното наказателно постановление (НП). Твърди, че нарушението е установено напълно и по несъмнен начин, а съдебното решение е основано на частен документ, чиято дата на съставяне не е достоверна и не се ползва с материална доказателствена сила, както и на свидетелски показания, които са нелогични и вътрешно противоречиви. В съдебно заседание изложеното в жалбата и

направеното с нея искане се поддържат от юрисконсулт Б. Г.. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответника. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът [фирма], чрез пълномощника си адв. Д. К., моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Поддържа изводите на въззивния съд за липса на извършено нарушение. Счита, че свидетелски показания за установяване на датата на съставяне на частен документ са допустими и съдът не е извършил процесуално нарушение, като се е позовал на тях. Претендира разноски за двете съдебни инстанции.

Прокурорът дава заключение за правилност и законосъобразност на съдебното решение и пледира за оставянето му в сила.

СЪДЪТ, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството, и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От събрания по делото доказателствен материал във въззивната инстанция се установява следната фактическа обстановка:

[фирма] е лицензиран инвестиционен посредник (ИП) съгласно Решение №368-ИП от 21.06.2011г., издадено от КФН на [фирма] – в процес на учредяване, и съответно е задължено лице по чл.4, т.8 от ЗМИП.

Със Заповед №3-179/08.05.2018г. на заместник-председателя на КФН е назначена проверка на ИП.

В хода на проверката е установено, че На 03.01.2014г. ИП [фирма], представлявано от П. В. П. и К. В. В., (чийто правопреемник е [фирма]) е сключил Договор за приемане на нареждания за търговия с договори за разлика върху валутни двойки, акции, индекси, фючърси и стоки със С. Д. Б.. От страна на ИП договорът е подписан от едно лице, което не е индивидуализирано чрез имената му и/или заеманата длъжност - проверяващите служители от КФН обаче не са установили кое е това лице.

При извършена проверка на 25.06.2018г. в база данни, съдържаща информация за политически изявени личности, ИП е установил, че С. Д. Б. е включен в списъка на политическите личности, като има данни той да е заемал такава длъжност още през декември 2015г, на 23.03.2016г. и на 16.07.2017г. В декларация от 16.07.2018г. С. Б. е посочил, че заема длъжността председател на общински съвет. На 25.09.2018г. пред проверяващия екип е представено Решение от 16.07.2018г. по чл.38, ал.2 от ЗМИП, издадено от Т. П., ръководител на Звено за вътрешен одит в ИП, с което е одобрено продължаването на деловите взаимоотношения с клиента С. Д. Б..

На 23.10.2018г. срещу ИП е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), в който е прието, че за продължаване на деловите взаимоотношения с клиента С. Б., който е политическа личност, липсва одобрение от служител на висша ръководна длъжност на ИП. Прието е, че нарушението е извършено в периода 17.07.2018г. – 25.09.2018г.

Въз основа на АУАН е издадено оспореното наказателно постановление при съответствие на фактите и правната квалификация.

В производството пред въззивния съд е разпитана като свидетел Т. М. П., която след предявяване на издаденото решение за одобрение на деловите взаимоотношения с клиента, потвърждава датата и подписа си върху частния документ.

Въззивният съд е отменил наказателното постановление с аргумент, че нарушението по чл.38, ал.2 от ЗМИП не е доказано по несъмнен начин, като е дал пълна вяра на представения частен документ - Решение от 16.07.2018г. по чл.38, ал.2 от ЗМИП, издадено от Т. П..

Решението на въззивния съд е правилно.

В случая към момента на сключване на договора с клиента, последният не е имал качество на изявена политическа личност, а го е придобил в последствие през декември 2015г. Това качество е било декларирано от клиента пред ИП на 16.07.2018г.

Съгласно чл.38, ал.2 от ЗМИП В случаите, при които след установяване на делови взаимоотношения се установи, че клиент или действителен собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, е видна политическа личност, продължаването на деловите взаимоотношения може да стане само след одобрение от служител на висша ръководна длъжност на задълженото лице по чл. 4. Легалната дефиниция за служител на висша ръководна длъжност се съдържа в §1, т.18 от ДР на ЗМИП: "Служител на висша ръководна длъжност" е длъжностно лице или служител, които притежават достатъчно познания относно рисковата експозиция на лицето по чл. 4 във връзка с изпирането на пари и финансирането на тероризма и достатъчно висок ранг за вземане на решения, засягащи тази рискова експозиция, като не е необходимо във всички случаи това да бъде орган или член на орган на управление или представителство на лицето по чл. 4.

Административнонаказващият орган не е установил какви длъжности има в организационната структура на ИП и съответно кое е лицето, което трябва да даде одобрение за продължаване на деловите взаимоотношения с клиента. Не са изложени мотиви защо не се приема представеното решение от ръководителя на звеното за вътрешен одит. Не са събрани доказателства, които да разколебават материалната доказателствена сила на частния документ и правилно въззивният съд се е позовал на него.

В допълнение към мотивите на въззивния съд следва да се посочи, че не е ясно и по какви съображения датата на извършване на нарушението е определена в периода от 17.07.2018г. до 25.09.2018г. , а не е посочена някоя от по-ранните дати, за които вече е установено, че клиентът е придобил качество на видна политическа личност.

По тези съображения решението на въззивния съд се оставя в сила.

При този изход на спора разноските се поставят в тежест на касатора. Ответникът представя доказателства за платени възнаграждения в размер на 1642,90 лева за първата съдебна инстанция и 821,45 лева за настоящата съдебна инстанция, които са съобразени с фактическата и правната сложност на делото и с възнагражденията по чл.7, ал.2, т.2 във връзка с чл.18, ал.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, приложима на основание бЗд, ал.2 от ЗАНН, и съответно не са прекомерни.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, X. касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.01.2022г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 18-и състав, постановено по нахд №7129/2019г.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да заплати на [фирма] разноси в размер на 2464,35 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.